



Veltruské Listy

Informační zpravodaj MěÚ Veltrusy

číslo 3 / 2010 ročník 12



SBOR UČITELŮ ZŠ VELTRUSY 2010 - 2011

Stojící zleva

Jana Weinerová, Mgr. Jana Majerčáková, Ing. Zdeněk Blažek, Mgr. Irena Polcarová, Mgr. Světlana Racková, Mgr. Hana Fišerová, Mgr. Blanka Schottenová, Mgr. Jaroslava Vanclová, Věra Tichá, Mgr. Jaroslava Čáslavská, Mgr. Milana Váňová, Mgr. Dana Morávková, Ing. Bohdana Reinerová, Ing. Kamila Hlaváčková, Mgr. Jarmila Šulcová, Mgr. Marie Kružicová.

Sedící zleva

Mgr. Jindřiška Stránská, Bc. Miluška Rákosová, Mgr. Zuzana Kárníková, Mgr. Marcela Mayerová, Mgr. Marie Bubníková, Iva Bečvářová, Mgr. Jana Klimešová, Bc. Miroslava Polášková, ředitelka školy Mgr. Marie Homolková.

Sedící zprava

Mgr. Martin Bauer, Martin Cvrček

PODĚKOVÁNÍ ZA POMOC OBCÍM POSTIŽENÝCH POVODNÍ

Vážení spoluobčané,

chtěl bych Vám všem poděkovat za Váš obdivuhodný přístup k pomoci obci na severu Čech, kterou organizovalo město Veltrusy.

I přes krátkou dobu od vyhlášení sbírky do odvozu Vašich darů, bylo vybráno velké množství potřebného materiálu. Dále bylo do Raspenavy předáno 20 000,-Kč (od občanů vybráno 17.300,-Kč)

Uznání a dík zaslouží i naše jednotka dobrovolných hasičů ve složení Milan Tirala, Josef Dolejš, Martin Florián a Oto Weiss. Jmenovaní téměř týden pomáhali přímo v místě s odstraňováním následků povodně. Pomoc dopisem ocenil i starosta města Raspenava.

Děkuji Vám všem, kteří jste se zapojili. Jsem na Vás hrdý.

S úctou

**Bronislav Havlín
starosta Veltrusy**

Vysvětlení proč pomoc směřovala do Raspenavy a ne do avizované Chrastavy přestože byla pomoc dojednána s krizovým štábem Chrastavy, byla po té jiným pracovníkem štábu odmítnuta ??? !!! Starosta Raspenavy, kterou jsme následně oslovili, námi nabízenou pomoc okamžitě přijal. Nechtějte, prosím bližší vysvětlení, sám tomu nerozumím.

**INFORMACE ZE ZASEDÁNÍ
ZASTUPITELSTVA
JEDNÁNÍ ZE DNE 14.6.2010**

INFORMACE STAROSTA

- Předložil žádost o.s. HC Havran Veltrusy o podporu na zakoupení dresů. Zastupitelé poskytnutí podpory ve výši 10.000,- Kč schválili.
- Předložil žádost paní LUU THI SAU o prodloužení nájmu kiosku na náměstí Ant. Dvořáka. Zastupitelé žádost schválili.
- Předložil žádost Okresního sdružení Mělník o podporu na činnost. Zastupitelé žádost neschválili, s tím, že přednost má podpora JSDH Veltrusy, jejímž zřizovatelem je město a současná ekonomická situace neumožňuje podporu dalšího hasičského sdružení.
- Předložil návrh na navýšení rozpočtu MŠ ve výši 15.490,-Kč (cena čističky vzduchu pro novou třídu). Zastupitelé navýšení rozpočtu schválili.
- Předložil žádost o schválení nájemní smlouvy na příští rok na byty v trojdomku v Nové ulici, Švejda, Dani, Tiralová. Zastupitelé rozhodli zvýšit nájem v těchto bytech na částku 2.100,-Kč a smlouvu schválili.
- Předložil návrh Rozpočtového opatření č.1/2010. Zastupitelé návrh Schválili.
- Předložil nabídku města Kralupy n/Vlt. na možnost ubytování v DPS (dům s pečovatelskou službou). Podmínkou je spoluúčast ze strany rodiny, či města ve výši 1.500,-Kč/měsíc.
Zastupitelé s touto možností souhlasí, ovšem s tím, že každý případ se bude řešit individuálně a uchazeč o podporu města musí splňovat stanovené podmínky. Ty budou dopracovány a schváleny na některém dalším zasedání zastupitelstva.

INFORMACE MÍSTOSTAROSTA

- Zastupitelé schválili pronájem části pozemku st.406/2 o výměře 60 m² v k.ú. Veltrusy, pro MAS Přemyslovské střední Čechy, z.s.p.o. za účelem vybudování „lezecké stěny“. Záměr o pronájmu pozemku byl řádně vyvěšen na úřední desce dle § 39 odst. 1 zákona o obcích č. 1287/2000 Sb.
- Zastupitelé projednali žádost pana Zatřepálka o odkoupení části pozemku 131/8 v k.ú. Veltrusy. Zastupitelé žádost schválili.
- Byla projednána nabídka ROPID o přidání nočního spoje (autobus) Kralupy – Praha a zpět. Jelikož se jedná o spoj, který je třeba zaplatit, upřednostňují zastupitelé posílení spojů v dopravní špičce. Především mezi 15. a 16. hodinou z Prahy do Veltrus.
- Místostarosta pozval přítomné i veřejnost na výstavu, tentokrát **fotografa**

Karla Málka z Horoměřic, která bude zahájena vernisáží 17. 7. 2010 ve Výstavní síni Ladislava Čepeláka na MěÚ Veltrusy.

- INFORMACE ZASTUPITELŮ
- Kohout Michal – navrhuje, aby došlo k úpravě provozu v ulici U Školy. Například jednosměrný provoz, příčné zpomalovací prahy a podobně. Starosta zjistí možnosti a předloží návrh, o kterém budou zastupitelé jednat.

JEDNÁNÍ ZE DNE 26.7. 2010

INFORMACE STAROSTA

- Předložil žádost Sokola Veltrusy o poskytnutí příspěvku na provoz tělocvičny ve výši 15.000,-Kč. Zastupitelé žádost odsouhlasili.
- Předložil žádost AFK Veltrusy o poskytnutí příspěvku na provoz a údržbu areálu hřiště ve výši 30.000,-Kč. Zastupitelé žádost odsouhlasili.
- Předložil návrh na odprodej staré techniky :
traktor.....za nabídnutou cenu 25.000,-Kč
valník 9 t..... za nabídnutou cenu 15.000,-Kč
valník 5 t..... za nabídnutou cenu 7.000,-Kč
radlice na sníh za nabídnutou cenu 5.000,-Kč
Zastupitelé s odprodejem souhlasí.
- Předložil návrh Smlouvy pronájmu Letního kina v sezoně 2010 mezi městem Veltrusy a panem Chalusem. Zastupitelé návrh smlouvy odsouhlasili.
- Předložil návrh Smlouvy na nájem prostor v zámku Veltrusy pro pořádání svateb v roce 2010 mezi NPÚ – zámek Veltrusy a městem Veltrusy. Zastupitelé návrh smlouvy odsouhlasili.
- Předložil žádost pí. Košťálové o prominutí poplatku za likvidaci odpadu za rok 2007, 2008, 2009 a 2010, jelikož deset roků ve Veltrusích nebydlí. Zastupitelé žádost schválili. Musí však uhradit náklady vymáhání dluhu (poštovné apod.)
- Zastupitelé projednali žádost pí. Havlínové o prodej pozemku p.č. 77 o výměře 72m², p.č. 79 o výměře 72m², p.č. 80 o výměře 65m², které těsně navazují na její zahradu a byly již v minulosti smluvně přenechány rodině paní Havlínové (předložené smlouvy) za odhadní cenu. Zastupitelé záměr odprodání pozemků schválili.

INFORMACE MÍSTOSTAROSTY

- Předložil žádost „Společenství vlastníků domu č.p.32“ o odkup nebo změnu nájmu pozemků pod dřevníky a p.č.32. Zastupitelé odsouhlasili tyto pozemky neprodávat a připravit novou nájemní smlouvu.

- Předložil žádost manželů Prchalových o prodej pozemků p.č. 406/62 o výměře 4m² a p.č. 1153/3 o výměře 225m² v k.ú. Veltrusy. Pozemky jsou na LV žadatelů a jsou to veřejná prostranství. Zastupitelé odsouhlasili odkup těchto pozemků za cenu 100,-Kč/m²
 - Předložil žádost firmy EASY POWER s.r.o. o směnu pozemků. Firma chybným vytýčením přesáhla stavbu ze svého pozemku na pozemek města. Zastupitelé odsouhlasili záměr pozemky směnit.
 - Předložil žádost pana Stanislava Kohouta o odprodej pozemku p.č. 772/19 o výměře 1776m², který navazuje na jeho pozemek 775/2. Nabízená cena 160,-Kč/ m² je vyšší než cena v této záplavové oblasti obvyklá. Zastupitelé záměr prodeje odsouhlasili.
-
-

JEŠTĚ INFORMACE,

již poněkolkáté se 28.8.2010 na krásném stadionu AFK Veltrusy uskutečnil fotbalový turnaj v „malé kopané“.

Turnaj pořádá za účelem propagace sportu, hlavně fotbalu ale i na přilákání většího počtu diváků na sportovních a kulturních akcích město Veltrusy a AFK Veltrusy.

Když se řekne „malá kopaná“- znamená to, že se hraje asi na 1/3 normální hrací plochy, hraje 5 hráčů + brankář (neomezený počet náhradníků) a hraje se 2x 10 minut.

Nutno říci, že je o tento turnaj značný zájem a bez problému se přihlásí se 12 družstev. Jedním z přihlášených bylo družstvo z obce JAHODNÁ u Dunajské Stredy ze Slovenska. Obec JAHODNÁ je partnerská obec našeho města, se kterou se navzájem navštěvujeme, přebíráme navzájem zkušenosti, ale také se dobře bavíme. Velký úspěch navázalo přátelství a výměna zkušeností v práci naší základní školy a školy v JAHODNÉ.

Ale zpátky k malému fotbalu. Družstvo JAHODNÉ jsou statní mládenci, s průměrným věkem asi 42 roků. Přesto v minulých dvou letech turnaj vyhráli a letos skončili druzí.

Celý turnaj provázela přátelská atmosféra k čemuž asi přispělo dobré jídlo a pití, nakonec i pěkné hudební vystoupení skupiny „daniovců“

k.m.



PRÁZDNINY VE ŠKOLE

Čas neúprosně plyne a prázdniny jsou za námi. Nezasvěcenému člověku se může zdát, že prázdniny jsou pro školu dobou klidu a nicnedělání. Ve většině škol – a platí to i pro tu naši, veltruskou – je to ale přesně naopak. Prázdniny jsou dobou, kdy se realizuje řada akcí, na které není během roku čas nebo prostor.

Proto během prázdnin ve škole proběhla čtvrtá, tedy poslední etapa výměny oken. Vyměněna byla velká okna v tělocvičně, okna v šatně a nainstalovány byly také poslední, dosud nevyměněné vchodové dveře. Kromě této rozsáhlé akce byla provedena rekonstrukce prostorů pro školní dílnu, upraven hlavní vchod do školy, tak aby se stal důstojným vstupem do školních prostor, v části školy bylo vymalováno.

Během prázdnin byly nově osázeny zelení některé prostory u školní družiny. Na školním hřišti také přibily opravené stojany na kola, které jsme si mohli dovolit díky výnosům z prodeje žákovských výrobků na velikonočních a vánočních trzích.

Celá škola tak zase o trochu zkrásněla a nabízí nám opět příjemnější prostory pro školní výuku.

Od září už budeme moci také naplno užívat naši „letní“ učebnu, která byla během prázdnin snad již definitivně dokončena a upravena.

Děk za realizaci všech těchto změn a úprav patří především Městskému úřadu ve Veltrusích, zastupitelstvu města a zejména panu starostovi, neboť od nich se nám dostává při naší práci největší podpory.

O prázdninách ale škola žije nejen prací na úpravách budovy a školních prostor, probíhají také akce odpočinkové. Tou největší byl asi již druhý ročník tábora pro děti, během něhož se spojuje výuka angličtiny a sportování. Hlavním organizátorem byl letos opět pan učitel Cvrček, na jehož bedrech leželo v podstatě celé zajištění tábora. Spokojenost a nadšení dětí z prožitých dnů bylo i letos, stejně jako loni velké. Dokladem toho je i zpráva o průběhu tábora, kterou sepsala jedna z účastnic tábora.

ENGLISH CAMP SOBĚŠÍN 14. – 21. 8. 2010

O letošních prázdninách se druhým rokem pořádal anglicko-sportovní tábor. Nevím, jak ostatní, ale já už se moc těšila. V devět hodin jsme odjízděli od školy a asi po hodině a půl jsme konečně dorazili do tábora nedaleko vesnice Soběšín.

V neděli jsme se vezli vlakem do Českého Šternberka. Navštívili jsme místní hrad a potom šli oklikou zpět do tábora. V pondělí jsme si četli první část našeho celotýdenního příběhu s názvem Tobermory. Nejasnosti jsme si vysvětlili a vše větu po větě přeložili. Odpoledne bylo věnováno turnaji v branbalu a přehazované. Čekali nás také dva celodenní výlety – na kolech a na kánoích.

Na kolech jsme měli namířeno do města Sázava, ale kvůli rozvodněné řece jsme museli nakonec zvolit jinou trasu. Počasí nám sice moc nepřálo, neboť po celý den pršelo, i přesto jsme si jízdu užili.

To plavba na kánoích po řece Sázavě se vydařila snad úplně se vším. Pluli jsme z Kácova až do Českého Šternberka. Minuli jsme celkem 3 jezy, z toho 2 jsme sjeli nebo někteří „splavali“. Ve středu se dočetl příběh a vyzkoušeli jsme si znalost nových slovíček a frází z příběhu. Také jsme si poslechli příběh v originální britské angličtině. Vrcholem bylo sehrání příběhu o Tobermorym. Celý pátek se psal scénář a večer proběhla dramatizace. Potom se zazpívalo, jako každý večer, pár anglických, ale i českých písniček a honem spát. V sobotu nastal čas loučení a ve 12 hodin už jsme byli zpátky ve Veltrusích.

A zhodnocení celého Campu? Řekla bych, že jsme si náš camp snad víc než užili – vše se zvládlo na jedničku, výborná parta... Zkrátka a dobře: AŽ JE TEPLA NEBO ZIMA, ENGLISH CAMP BYL STÁLE PRIMA.

Závěrem bychom chtěli velmi poděkovat za podporu při pořádání tohoto tábora Městskému úřadu ve Veltrusích, naší základní škole a také panu P. Srpovi.

Marta Ramešová

Nejen děti ale prožily krásný a současně užitečný týden. I my dospělí – učitelský sbor – jsme letos již podruhé vyrazili na závěr prázdnin do přírody. Strávili jsme příjemné tři dny na Sázavě a na půjčených raftech jsme sjeli v podstatě stejný úsek řeky jako naši žáci. Protože už ale školní rok tůkal na dveře a protože „vody“ se účastnili téměř všichni vyučující, myslili jsme také na nadcházející školní rok a společně plánovali a připravovali některé akce, které letos proběhnou.

Pak už následovalo 1. září a slavnostní začátek školního roku – tradičně před hlavním vchodem. Nejvíce se samozřejmě těšili prvňáčci, kterých je v letošním školním roce celkem 40.

Školní rok se rychle rozeběhl a nabírá na obrátkách. Naše škola se může pochlubit nejen kvalitní školní výukou, ale i opravdu širokou nabídkou odpoledních kroužků a aktivit, které jsou v převážné většině pro děti zdarma, případně si děti hradí pouze materiály, s nimiž na kroužku pracují. I to je možné jen díky vydatné finanční podpoře městského úřadu. V současné době je každý pracovní den nabídka kroužků tak bohatá, že si určitě každý zájemce vybere. Díky tomu odpadne rodičům starost s tím, jak zajistit odpolední dopravu dětí na zájmové aktivity do Kralup.

Vstup do školního roku máme tedy za sebou a věříme, že stejně úspěšný bude i celý školní rok 2010 – 2011.

Za ZŠ Veltrusy Mgr. Světlana Racková, zástupkyně ředitele



ENGLISH CAMP



Keramický kroužek má již svou historii...

Milí čtenáři veltruských listů, vím, že většina z vás kteří se zajímáte o minulost Veltrus a zámeckého areálu Veltrusy máte v podvědomí jméno O. Špecinger. (*CHOTKOVSKÉ VELTRUSY*)

Jelikož s Ing. Otakarem Špecingerem, činorodým ctitelem města Veltrusy skoro deset roků příležitostně spolupracuji a velice si ho vážím, chci vás s touto osobností blíže seznámit.

Historik Veltrus, Ing. Otakar Špecinger senior pochází z Kralup nad/Vlt., kde se 29. srpna 1923 narodil, vychodil obecnou školu a v roce 1942 maturoval na reálném gymnáziu.

Ve druhé polovině II. svět. války působil Ot. Špecinger v Libochovicích. Účastnil se tam protinacistického odboje a květnové povstání prožil jako člen revolučního národního výboru. Poté se vrátil domů, navštěvoval Vysokou školu hospodářských věd a roku 1950 byl promován komerčním inženýrem. Po vojenské službě pracoval v kralupském n.p. Barvy, poté ve vedení pražského n.p. Barvy-laky a nakonec byl ředitelem lakařského závodu v Kralupech n./Vlt. Rokem 1983 odešel do starobního důchodu.

Po celá léta přitom Ot. Špecinger pracoval intenzivně v kulturním životě Kralupska - jako divadelník, hudebník a podobně. Už od svého 15. roku se však soustřeďoval stále více na regionální historické bádání a publikační činnost. Ta se postupně rozšířila do celých severozápadních Čech – od Žatecka až po Českolipsko. Především se ovšem Ing. Špecinger věnoval dolnímu Povltaví a napsal i vydal řadu knih a množství časopiseckých článků o Kralupech n./Vlt., Veltrusích, Nelahozevsi, Obříství, Sazené, Velvarech apod., nehledě na práce o Antonínu Dvořákovi, J. Karsovi, Ter. Stolzové, B. Muhlsteinové, J. Rubličovi či dalších význačných osobnostech naší minulosti, včetně Jaroslava Seiferta.

Některé tyto práce jsou popularizačního rázu, avšak většinu tvoří objevené studie, vzniklé na základě důkladného badatelského hledání v nejrůznějších archívech. A to se týká zejména Veltrus, o kterých, včetně proslulé šlechtické rodiny Chotků, vydal Špecinger od roku 1952 řadu prací, jejichž vyvrcholením byla kniha „Veltrusy – perla dolního Povltaví“, editovaná roku 2002 péčí a snahou veltruského Městského úřadu. Ta přináší podstatné rozšíření dříve neustále opakovaných zjednodušených údajů o zdejším městě – a spolu s dalšími autorovými studiemi objeveně zdůvodňuje a popisuje první vzorkový veletrh na světě, který se roku 1754 konal právě ve Veltrusích.

Ot. Špecinger také objevil řadu dávno zapomenutých velkých osobností, které měly úzké vztahy k Veltrusům. Avšak mimoto, jak již bylo uvedeno, objeveně popsal např. historii Libochovicka, zámku Líčkov u Žatce, památných severočeských bitev či některých českolipských postav, včetně vztahů K.H. Máchy ke Kokořínsku.

Podle vlastních slov Ing. Špecinger s vděčností vzpomíná na své rodiče, kteří ho hned od mládí v regionální historické činnosti cílevědomě podporovali. Pomáhala mu při tom vždycky také jak první manželka, pocházející ostatně z Veltrus, tak také jeho druhá choť. Mnoho pro svou práci získal služebními i

soukromími cestami do zahraničí, při nichž poznal téměř celou Evropu a řadu asijských i afrických zemí.

Navzdory vysokému věku Ing. Otakar Špecinger stále pokračuje ve své badatelské i publicistické působnosti. Rád a často přichází přitom z Kralup do Veltrus, kde žije jeho syn – rovněž Ing. Otakar Špecinger s rodinou. Ten jednou bez pochyb převezme rozsáhlou otcovu regionální knihovnu, archiv, ale i početný soubor všech spisů. Samotnému autorovi pak zatím vadí jen skutečnost, že odchází stále více jeho přátel – konkrétně z Veltrus např. Ing. Václav Šťastný a profesor Ladislav Čepelák. Doufá ale, že ještě nalezne někoho, kdo by účinně navázal na jeho vlastní regionální činnost – pro Veltrusy i celý zdejší region.

Karel Morávek

Vážení čtenáři, v minulých VL nebyl prostor seznámit se podrobněji s životem a prací veltruského rodáka pana Ladislava Čepeláka. Na jeho počest a vyjádření jeho uznání, rozhodlo zastupitelstvo města otevřít VÝSTAVNÍ SÍŇ prof. Ladislava Čepeláka akademického malíře a grafika a odhalit umělcovu pamětní desku na budově MěÚ Veltrusy.

Tento slavnostní akt byl proveden 6.května 2010, představením vybraných grafických děl.

Tuto vernisáž úvodním slovem zahájil umělcův dlouholetý přítel Mgr. Jan Novotný. Jeho vyjádření vám předkládám v plném znění.

(V příštích několika číslech VL vás rád seznámím se vzpomínkou na Ladislava Čepeláka jeho dalších přátel)

Vážení přátelé Ladislava Čepeláka. Myslím, že vás mohu takto oslovit, protože jste sem přišli, abyste byli přítomni otevření této pamětní síně. Přemýšlel jsem o tom, co bych měl o svém - a mohu to snad tak říci - přáteli povědět. Jsou tu členové jeho rodiny, těm asi nic nového. Mezi vámi jsou možná rovněž jeho přátelé a znalci jeho díla, k těm taky nechci mluvit o významu Čepeláka pro naše výtvarné umění 20. století. Pokusil jsem se tedy v paměti najít něco, čím bych přiblížil vztah Ladislava Čepeláka k Veltrusům, které jsou i mému srdci blízké a které byly jeho domovem.

Poznal jsem tři bratry Čepeláky před velice dávnými lety, kdy jednou - o mikulášském svatvečeru - vstoupili do našeho bytu a v převlečení za nadpřirozené bytosti mi předávali dárky a moudrá ponaučení. Samozřejmě, že jsem je v tom převleku nepoznal, ale později jsem se dozvěděl, že to byli oni: Vašek, Láďa a Pepík. Ani nevím, jestli pozdější profesor AVU byl převlečen za Mikuláše nebo čerta - nebo snad za anděla?

Jejich rodným domem byl dům v Čelakovského ulici. Ale tehdy už rodina Čepeláková bydlela v domě v Alešově ulici, (kde dodnes bydlí zde přítomný umělcův bratr Václav). Na tento dům bude v dohledné době umístěna rovněž deska, připomínající prožité mládí Ladislava Čepeláka.

Po ukončení školní docházky - to bylo už za války - jezdil dospívající syn do Prahy učit se v ČKD strojním zámečnickem - což byla ohromná výhoda pro pozdějšího grafika, který pracoval s kovovými plotnami a s ozubenými koly tiskařských lisů! Po vyučení až do konce války pracoval, ale už tehdy pilně navštěvoval malířské kurzy, které pořádali členové Mánesa v době, kdy byly vysoké školy uzavřeny.

V roce 1945 zahájil Ladislav studia na pražské Akademii výtvarných umění. Po 5 letech zde zůstal ještě 3 roky jako aspirant a pak už na škole učil jako odborný asistent, později docent a nakonec jako profesor.

Ladislav Čepelák pocházel z řemeslnické rodiny. Jeho tatínek byl tesař, jeden bratr dělník a druhý vyučen hodinářem. Pro rodinu nebylo asi lehké nechat syna vstoupit na obvykle nejistou dráhu umělce. Nicméně byl vyučen a mohl se při nejhorším uživit i tak. Při pracovitosti, kterou vynikal, lze věřit, že by obstál i v jiných oborech. Nakonec ale všichni byli patřičně hrdi na jeho úspěchy, ohlasy jeho výstav v tisku atd. Zvlášť jeho

maminka, která se dožila vysokého věku, zažila a sledovala jeho úspěchy a byla pyšná, že z jejího syna je vysokoškolský profesor.

Za zmínku stojí i to, že Ladislav Čepelák zpočátku nebyl jednoznačně rozhodnutý, že se věnuje pouze grafice. Pamatuji se na jeho obraz rodiny, sedící u prostého stolu u jídla, kde sám sebe zpodobnil otočeného k diváku. Obraz námětem připomínal Vincenta van Gogha a jeho Jedlíky brambor. Ještě si vzpomínám na nevelký obraz veltruského náměstí s houpačkami a kolotočem, na vlastní autoportrét nebo na obraz tří hrajících hudebníků. Myslím ale, že malbu nikdy nevystavil.

Když jsem ho potom, až v pozdějších dobách, navštěvoval v ateliéru nebo ve venkovských pracovnách, přivítal mne obvykle s doutníkem v ústech, ale s rukama umazanýma od tiskařských barev. Já bych si raději nechal nejdřív uvařit kávu, ale Ladislav se hned svěřoval s tím, co právě dělá, ukazoval nátisky grafiky, kresby a studie. Velice si zakládal, že většinu svých tisků kompletuje do řady tematických cyklů. Cílevědomě se zabýval vždycky určitou oblastí – ať to byla krajina, mraky, pole, sochy na mostě nebo třeba motýli, pavučiny...Vždycky se zabýval zvoleným námětem, dokud podle svých představ z něho nedostal všechno, co mohl. Police v jeho ateliéru byly přeplněné deskami, tisky, papíry, nepřeborné množství všeho, co prošlo Ladislavovými rukama – ale on pečlivě evidoval své dílo, aby pak nakonec na výstavách překvapil novými tu většími, tu drobnějšími grafickými cykly.

Vzpomínám, že i když někdy později i na tu kávu došlo, ještě předtím mi vyprávěl o tom, co právě čte nebo jaký koncert navštívil. Byl pilným návštěvníkem, a miloval především komorní hudbu. Sám byl výborným houslistou a hráčem amatérských seskupení, třeba jako člen slánského Lužického kvarteta. Kdyby nebyl výtvarníkem, myslím, že by svou lásku – hudbu – asi přijal za svou profesi. Hudba a literatura – koncerty a vždy rozečtená kniha, vedoucí k úvahám, k přemýšlení. Sám pro sebe si zapisoval své myšlenky a postřehy, v kterých se střídaly úvahy či otázky

umělce s prostými zmínkami o nejběžnější skutečnosti. Tak třeba (cituji z jeho deníků):

Po návratu z Milána, Florencie, Modeny a Parmy ... viděl jsem tolik, že jsem raději řezal dřevo a stavěl violu.

anebo: Rezonování uměleckých projevů minulých epoch spolu s vnímáním bezprostředních projevů současných. Člověk má přitom schopnost a potřebu syntetizovat.

a jindy zas: S Jiřím Corvinem jsme mlynářce postavili plot. Ztratila se koza. Zemřel řídicí učitel Cink, naposled stavěl jesličky z překližky.

Staré Veltrusy poskytovaly na počátku tvůrčí činnosti Čepelákovi řadu podnětů – ať to byly úzké uličky, mnohdy ještě doškové střechy domků, dvorky s chlívky, spřežení povozníků nebo cihelny a chmelnice kolem... Ale především lidé – dnes už pozapomenuté postavy ponocného Venera, hodináře Marka, hasiče Skalického, obdivovatele a sběratele grafiky, zedníka pana Baňky a mnoha dalších. Baráčníci a divadelní ochotníci, tancující páry a maškary, nebo i opilci, zmožení pivem a vínem, s hlavou zakloněnou v okamžitým spánku – ti sloužili Čepelákovi jako modely ke kresbám a pozdějším grafikám. Navštívil jsem s ním několikrát vesnickou zábavu, kde více než náručí tanečnic se chápal tužky nebo uhlu a nenápadně se přibližoval k rozdováděným anebo už zmoženým tanečnickům a pijákům, aby zachytil prchavé chvíle jejich životů.

Jednou jsem potkal Ladislava Čepeláka u dřevěné lávky v parku u vršku, kterému říkáme Karolíňák. Stál tam s deskami v ruce a kreslil stromy. To dělal studie k Veltruskému parku. Všiml jsem si, jak velmi pečlivě kreslí – levou rukou!... Jako kdyby chtěl vyjádřit niterný vztah ke svému rodišti, zvolil si ke svému prvnímu významnému výtvarnému počínu náš park s výhledy na řeku, krajinu se vzdáleným Řípem a blízkými staletými duby a půvabným chotkovským zámečkem a pavilonky a zákoutími.

Před více jak 50 lety postavili veltruští divadelní ochotníci a knihovníci tzv. přísálí v tehdejšímu kulturním domě – v bývalém hostinci U Kalinů. Tehdy to přísálí zářilo novotou, a tak zde se konala v květnu 1959 první Čepeláková výstava ve Veltrusích, na které byl vystaven kromě řady kreseb a tisků, rovněž cyklus leptů Veltruský park. A také Krajiny z Povltaví, na nichž zachytil v poslední chvíli podobu krajiny, určené k zatopení vodními přehradami.

Ještě než se přesunul do Prahy, začínal tady v rodinném domku v improvizované dílně v prádelně a později ve zvýšené nástavbě nad dvorkem, do níž se muselo vystoupat po schodech – ještě dnes je jeho zvýšený ateliér i ty dřevěné schody vidět z ulice... Odtud se často ozývaly housle anebo trubka. I když pracoval, jak už bylo řečeno, nejčastěji s kovovými nástroji nebo litografickými kameny, jeho ruce dovedly zvládnout i dřevo a vlastníma rukama postavil několikero houslí a viol... a sám dokázal, že se na ně hrálo!

Samozřejmě, že pak už svým pobytem i tvorbou se odpoutával od Veltrus. Postupně nacházel úmyslně až bizarně zchátralá stavení, v nichž si vždy na pár let vytvořil venkovskou pracovnu. Takový byl cihlářský domek nedaleko Ješina u Velvar, potom opuštěný domek u kralovického mlýna u Zlonic. Tady se v prvních letech o prostor i společně vařená jídla dělil s malířským druhem Jiřím Corvinem. Sám už pak pracoval v Otrubech u Slaného a nakonec v zakoupené bývalé faře ve Svrkyni, kde zakotvil natrvalo. Odtud dojížděl do Prahy do ateliéru a za svými učitelskými povinnostmi. A v Praze taky až ve zralém věku našel životní partnerku a později manželku, výtvarnici Evu Sandlerovou.

Veltrusy navštěvoval ale pravidelně. Žila zde dlouho ještě jeho maminka, bratrova rodina a rovněž řada přátel. Veltrusy byly pro něho pořád místem, kam se rád vracel. Konaly se tu ještě dvě jeho samostatné výstavy – v listopadu 1974 k padesátinám, v tehdejšímu Domě požárníků, a za deset let byly vystaveny jeho nové práce na veltruském zámku.

Bohužel, bude tomu 9. října deset let, když se už nemocný Ladislav Čepelák vrací do svého rodného kraje a po několika dnech umírá nedaleko Veltrus v kralupské nemocnici.

Datum narození nebo smrti ale nemusí být tou hlavní příležitostí k přihlášení se k těm, kteří odtud vyšli a kteří vytvořili dílo, které nepomíjí s časem – ať je to umění anebo jiný obor lidské činnosti. My, kteří jsme se zde sešli, asi tušíme, že dnes konečně Veltrusy, uváděné ve všech katalozích a publikacích jako rodiště Čepelákovo, mohou návštěvníky přesvědčit, že si svého významného rodáka váží.

Mgr. Jan Novotný

*Veltrusy, dne 6. května 2010
při otevření Pamětní síně Ladislava Čepeláka*

PŘIPOMÍNÁME SI

29. srpna. 66. výročí **Slovenského národního povstání**, které se stalo součástí osvobozeneckého boje proti fašismu.

Zapomíná se zapomíná, zapomíná se i na to, že v tomto povstání bylo zapojeno minimálně 2.000 Čechů, řada z nich položila životy.

Zapomíná se i na to, že v době autoritativního „luďáckého“ režimu prezidenta J.Tisa v prosinci 1943 byla v Bratislavě uzavřena Vánoční dohoda. Připravila vznik Slovenské národní rady, která následně organizovala přípravy ozbrojeného povstání. **NEZAPOMÍNEJME !**

VOLBY

PŘEDSTAVENÍ KANDIDÁTKY DO SENÁTU

Na požádání manažerky Adély Jiráskové přetiskujeme rozhovor a představení kandidátky do Senátu PČR Ing. Veroniky Vrecionové (45) za Mělnicko.

- #
Dobrý den,

omlouvám se, že reagujeme se zpožděním, ale posílám rozhovor Veroniky Vrecionové # pro pana starostu. Moc Vám děkuji # # Adéla Jirásková # # VELTRUSY # # Představení kandidátky do Senátu PČR ing. Veroniky Vrecionové # # Veronika Vrecionová (45) je kandidátkou ODS do Senátu PČR za Mělnicko. Již od # jara tohoto roku křížem krážem regionem a představuje občanům svůj program a # důvody, proč se rozhodla uchýzet o senátní mandát. To byl také důvod, proč jsme # se jí rozhodli položit několik otázek.

Veroniko, mohla byste se čtenářům krátce představit?

Vystudovala jsem Vysokou školu ekonomickou, po revoluci jsem pracovala v # kanceláři prezidenta republiky Václava Havla, poté v neziskovém i soukromém # sektoru. Mám dvě děti - syna Jáchyma a dceru Julii. Jáchym studuje gymnázium, # Julie nastoupila letos v září do prvního ročníku osmiletého gymnázia. Obě děti # jsou mou největší radostí, ale samozřejmě i starostí. Tak to zná každá máma. Můj # manžel David je také ekonom, v současné době se věnuje investičnímu poradenství.
V roce 2006 jsem byla za ODS zvolena starostkou Přezletic. Ve volných chvílích si # nejraději něco přečtu, nebo "blbnu" s našimi zvířecími miláčky, ale mým # bezkonkurenčně největším koníčkem je mi má rodina... To je v krátkosti mé # představení, kdo by chtěl vědět více, může se podívat na mé stránky # www.veronika2010.cz, či se přímo zeptat osobně.

Proč jste se rozhodla kandidovat do Senátu PČR?

V roce 2009, kdy jsem se rozhodla, že se zúčastním primárek v rámci ODS, # jejichž výherce byl poté nominován za ODS na senátora, nepanovala ve # společnosti, ani v naší straně nejlepší nálada. Vše směřovalo k předčasným # volbám, politika byla na ostří nože, v ODS to vřelo. Nebyla jsem s tím příliš # spokojená, vždy jsem měla představu, že politika by se měla dělat především pro # lidi a ne sloužit jako ring volný. Měla jsem pocit, že politici ztratili kontakt # s realitou a žijí ve skleněných palácích, kam problémy normálních občanů # nedolehnou. Vždy jsem se klonila k tomu, že když chci něco změnit, musím pro to # něco udělat a ne pouze sedět a nadávat. Zúčastnila jsem se tedy primárek a # zvítězila v nich. Následně jsem se rozjela po regionu, setkávala se s lidmi a # pečlivě si mapovala to, co lidi pálí, co by chtěli změnit, ale i to, co je těší.
Výsledkem mého snažení je podpora mé kandidatury od takřka třetiny ze všech # starostů (včetně vašeho pana starosty Havlína) z našeho volebního obvodu a řada # dalších osobností napříč politickým spektrem. Rozhodující budou ale samozřejmě # samotné volby... (smích).

Jaké jsou podle Vás největší problémy našeho regionu?

Vycházím nejen ze svého úsudku, ale především z názorů mnoha lidí, s nimiž jsem # se
v poslední době setkala. Jde samozřejmě jednak o velká témata, jakými jsou # zlepšení
dopravní infrastruktury, zhoršující se životní prostředí, # protipovodňová prevence,
či zlepšení finančního postavení obcí. Současný stav # rozpočtového určení daní je pro
řadu menších obcí i nadále velice nevýhodný.
Není možné, aby menší obce dostávaly na občana tak výrazně méně peněz, než ty #
velké. Problémem je i nedostatek míst ve školkách, v mnoha obcích je to i # stagnující
spolkový a společenský život.

Co nabízíte voličům?

V současné neradostné době nelze slíbit nic jiného, než čestnou a poctivou # práci.
Všechny ostatní sliby o navyšování důchodů, mezd, sociálních dávek atp.
jsou pouhé sliby. Bohužel celou Evropu, Českou republiku nevyjímaje, zastihla v #
minulých dvou letech silná ekonomická krize, která se odrazila i na ekonomické #
situaci naší republiky. Kombinace ekonomické krize a neuváženého rozhazování #
socialistických vlád nás dostalo tam, kde jsme. Současná vláda bohužel nemá na # výběr
a musí udělat řadu nepopulárních kroků. Chtěla bych ale, aby voliči # věděli, že
některé reformy se možná dotknou i jich, ale že jsou v zájmu našich # nejmilejších -
dětí a vnoučat. Musíme to překousnout a snažit se, abychom # nesnáze překonali co
nejrychleji. Věřím, že již brzy bude lépe. Bohužel to však # bude stát spoustu dřiny a
odříkání. Za sebe mohu slíbit, že pokud mi dají voliči # důvěru, nepodlehnu lákadlu
tzv. "vysoké politiky" a budu zde pro ně. Nejsem typ, # co slibuje a pak zapomíná...
#

Děkujeme
#



Schola naturalis - revitalizace zámku Veltrusy a centrum Evropské úmluvy o krajině.

V uplynulých měsících jsem byl dotazován spoluobčany, kde se v parku začaly provádět rekonstrukce nebo proč se již rekonstrukce neprovádějí. Jejich zájmem o dění v parku jsem byl opravdu potěšen. Parkem je v kontextu projektu Schola naturalis myšlen celý areál národní kulturní památky/NKP/ zámek Veltrusy, který má rozlohu téměř 300 ha.

Základní údaje o projektu a zejména o jeho aktuálním stavu jsou v základních faktech na následujících řádcích.

Dne 30. dubna letošního roku byl podepsán dokument "Rozhodnutí o přidělení dotace", čímž byla odstartována nová etapa v historii NKP zámek Veltrusy. Celková částka dotace, hrazená ze strukturálních fondů Evropské unie (podíl 85%) a státního rozpočtu (podíl 15%), je ve výši 231 miliónů korun.

Den po podpisu, 1. května se početná skupina zájemců seznámila nejprve formou prezentace a následně přímo v areálu NKP s plánem investic, které byly předloženy v žádosti o dotaci:

- | | |
|--|--|
| 1. vybudování kompostárny | 13. rekonstrukce - hájenka nad grottou |
| 2. nákup zahradní techniky | 14. rekonstrukce - holandský selský dům s
přístavkem |
| 3. vybavení centra pro handicapované | 15. rekonstrukce - domy u hlavní brány |
| 4. multimediální vybavení učeben | 16. stavba - dolní skleník se solární technologií |
| 5. stavba - paňníky v zásobní zahradě | 17. stavba - stáj pro ovce |
| 6. rekonstrukce vodního kanálu | 18. rekonstrukce cestního systému |
| 7. stavba - dešťová kanalizace, větev "E" | 19. stavba - ohrazení areálu, rozšíření obory |
| 8. hlavní zámecká budova - rekonstrukce
schodiště | 20. stavba - rekultivace prostor na severu areálu |
| 9. rekonstrukce SZ křídla zámku | 21. rekonstrukce - výsadby mezi pavilonem Marie
Terezie a Červeným mlýnem |
| 10. rekonstrukce konírný v čestném dvoře | 22. rekonstrukce - výsadba ovocného sadu |
| 11. rekonstrukce oranžerie | 23. projektové práce |
| 12. rekonstrukce - severní stáje | 24. inženýrská činnost |

V jakém stavu je projekt Schola naturalis dnes?

- ✓ jsou v procesu výběrová řízení na zbývající nezačaté projektové dokumentace /18, 19, 22/
- ✓ je v procesu výběrové řízení na stavební dozor
- ✓ je v procesu výběrové řízení na první realizace /6, 7, 20/
- ✓ jsou v procesu tvorby projektových dokumentací /9, 10, 12, 13, 14, 15, 16/
- ✓ je v procesu příprava výběrového řízení na další realizaci /8, 11/

Předpokládané datum první realizace je leden 2011.

Jaroslav Morávek, koordinátor projektu Schola naturalis

HASIČI MĚSTA VELTRUSY

Vážení a milí čtenáři,
po prázdninách se k vám vracíme s informacemi o působení a činnosti naší jednotky.

Po dobu prázdnin byla činnost naší jednotky zachována.

V horkých dnech, kdy teploty dosahovaly 30 stupňů a více jsme se podíleli na hašení požáru pole a lesního porostu v obci Vojkovice.

Svým rozsahem asi 3ha si tento zásah vyžádal součinnost několika jednotek z blízkého okolí.

Hned následující den jsme opět vyjžděli do Vojkovic na skládku, která je v sousedství zasaženého pole.

A aby toho nebylo málo, tak třetí den ve večerních hodinách jsme byli povoláni ke vznícení již hašeného pole a lesního porostu.

V několika dalších dnech nás velice potrápila naše již velmi stará technika. I přes tyto problémy jsme byli v pohotovosti a připraveni k výjezdu.

Naše činnost se zaměřila na vylepšování prostor našeho zázemí, hasičského domu.

V prvních srpnových dnech postihly Ústecký a Liberecký kraj velmi ničivé záplavy. V tyto dny se ukázal charakter mnoha obyvatel našeho státu.

I v našem městě se našli lidé, kterým nebyl lhostejný osud lidí postižených povodněmi. Město Veltrusy vyhlásilo sbírku oblečení, úklidových prostředků, hygienických potřeb a všeho, co člověk v takové situaci jaká nastala při povodních potřebuje. Bylo toho opravdu hodně. Tuto humanitární pomoc odvezli zástupci našeho sboru do obce Raspenava, které jsme dali příslib pomoci při odstraňování škod po povodni.

V pátek 13.8.2010 jsme naložili materiální pomoc a čtyři členové jednotky Tirala Milan – velitel, Dolejší Josef – řidič strojník, Weiss Ota – řidič, Florian Martin – hasič vyjeli směrem Raspenava.

Asi 40km před našim cílem nás trochu pozlobila naše Tatra (Máňa), u které nevydržela hřídel ventilátoru chlazení. I přes tento problém jsme chtěli dojet k cíli a dovézt pomoc lidem v zatopené oblasti. Po třech hodinách shánění a montování se nám podařilo Máňu opravit a pokračovat v cestě.

Do štábu v Raspenavě jsme dojeli ve večerních hodinách. Když jsme začali vykládat z Avie vše co poslali obyvatelé Veltrus, tak místním lidem stékali slzy po tvářích.

Slyšeli jsme slova díky snad ze všech stran. V tomto městě jsme pak zůstali až do 19.8.2010 a pomáhali s naší technikou kde bylo třeba. V prvních dnech jsme použili převážně naše plovoucí čerpadlo a vlastní síly. Vytahovali jsme vraky aut z koryta říčky, stržené ploty a spoustu dalších překážek bránících volnému průtoku říčky.

Každým dnem nás Máňa přesvědčovala o tom, že v tomto terénu je to právě pro její schopnosti. I naše motorová pila si přišla na své. Prořezávání porostů, kácení stromů a rozřezávání stromů vytažených z vody.

Po našem návratu zpět do Veltrus nás čekala spousta práce. Všechnu techniku řádně vyčistit, vydezinfikovat a připravit do výjezdu. Díky panu Ladislavu Macalovi, který se nám ve svém volném čase stará o ostrost našich řetězů do pil, jsme měli hned druhý den vše pohromadě. A jsme za to velice rádi, protože pilu jsme potřebovali k pořezání stromu u pana Charváta, kterému padal na dům. V několika dalších zářijových dnech jsme na požádání MěÚ zařídili pokácení dvou vyschlých stromů na cestě k MŠ. Dále začínáme formovat na webu naše stránky, kde budete informováni o činnosti jednotky. Najdete zde fotogalerii a různé příspěvky.

Dále se snažíme kontaktovat místní podnikatele s žádostí o jakoukoli formu sponzorování a podpory. Přece jenom je toho dost co nám k naší činnosti chybí. Nehledě na to, že v hasičském domě jsou s námi i mladí hasiči, kterým se chceme hodně věnovat a vychovávat si budoucí členy jednotky. To vše obnáší ještě mnoho času, úsilí a hlavně financí, které se nám nedostávají. Proto jsme vděční za každou pomoc jednotlivců i firem. Nebráníme se ani novým členům, kteří to myslí vážně a chtějí by se podílet na pomoci a ochraně majetku nás všech.

V této dobrovolné práci nás a naše nástupce čeká ještě mnoho práce, času a úsilí. Připomeňme si že místní sbor dobrovolných hasičů byl založen již v roce 1881 a pokračujme v této tradici.

Všem děkujeme.

Snažíme se a doufáme, že vás už brzy budeme informovat a to i na webových stránkách o zkouškách a školeních, které budou jednotliví členové absolvovat. Zveřejníme seznam aktivních členů jednotky a fotografie s nově vytvořeným znakem.

S pozdravem

Josef Dolejší – řidič strojník

ČÁST HISTORIE VELTRUS

VELTRUSKÉ HŘBITOVY

Původní hřbitov ve Veltrusích byl kolem kostela. Hřbitov byl tak starý jako kostel. (*Podle Augustina Sedláčka, v Místopisném slovníku historickém udává stáří kostela od roku 1273*).

Kolem hřbitova byla zděná hradba, která podle zámecké mapy z roku 1744 byla kruhovitá a sahala asi do poloviny nynější silnice. Mezi kostelem a nynější farou byla asi dřevěná márnice.

Když za několik let byla postavena kolem kostela tehdejší státní silnice, bylo nutno hřbitov zrušit. Bylo vyhlédnuto nové „svaté pole“ jak se dříve říkalo, a to v místě dnešního sokolského hřiště.

Zděná hradba a márnice byla postavena brzy. Posvěcení nového hřbitova a kříže uprostřed se konalo o velikonoční pondělí roku 1819. Za zvuku zvonů šel velký průvod od kostela k novému hřbitovu. Po obřadu na hřbitově se průvod vrátil do kostela, kde byla slavná mše svatá.

První na tomto hřbitově byla k věčnému odpočinku uložena 16. dubna r.1819 asi osmdesátiletá Anna Hrachová z Veltrus č.p. 21 páterem Antonínem Kořínkem. Poslední pohřeb byl 23. října r.1898, to byla k věčnému odpočinku uložena svobodná 25 letá Rosálie Novotná, ze Zlosyně č.p. 32, farářem Tomášem Coufalem. V dubnu již v roce 1896 přišlo zdejší obci nařízení tehdejšího c. a k. okr. Hejtmantství ve Slaném, aby se ze zdravotních důvodů obec postarala o nový hřbitov, ode vsi vzdálenější. Za místo byl zvolen pozemek k.č. 128 náležející cukrovaru Dolnobeřkovickému, knížeti Ferd. Lobkowitzi, jenž pole za levnou cenu prodal.

20. června r. 1897 bylo jednáno na místním úřadě o stavbě silnice ke hřbitovu a stavbě hřbitova panem V. Šillingrem, který je tam také pochován. Dne 28. června 1897 byly schváleny plány na hřbitov, kapli a byt hrobníka. 30.června 1898 byl položen základní kámen a 11. ledna 1899 schválen rozpočet tohoto díla, který činil 12.250 zlatých.

22. října byl nový hřbitov zkolaudován a v neděli 30.října 1898 o 2. hod. vikářem Matějem Doškem za přítomnosti mnoha kněží z okolí a mnoha obyvatel slavnostně posvěcen.

1. listopadu byl otevřen k pohřbívání. Na novém hřbitově byl první pohřben dne 3. listopadu František Procházka, tříměsíční syn Františka a Marie Procházkových ze Zlosyně č.p. 36.

Hlavní zásluhu o nynější hřbitov měl důstojný pán Tomáš Coufal, zdejší farář.

Informaci podává

Vladislav Bubeníček

VŠESTUDY – informace a představení další obce v mikroregionu VELTRUSDOMINIO

VŠESTUDY : původně Všestudi (*dle Antonína Profouse se psaly i Wssestud*) ves u Velvar – bývalé okresní a správní město. Ves datována z roku 1295, statek Přibyslavův. Ve 14. století držel část Všestud Klášter Matky boží v Kladsku, (*území v Polsku na jihu Vratislavského vojvodství*) druhá část patřila k proboštví Pražskému (*sbor kněží v katolické církvi, kteří pomáhají arcibiskupovi*)

Král Zikmund zapsal 1420 obě části k Dědibabám.

Z úryvku záznamů se nechá trochu vyčíst, že obec nebo její část byla často v dlužní působnosti jiných majitelů (šlechty) a co je zajímavé hlavně ženského pohlaví.

Johanka ze Všestud prodala obec v roce 1555 Pražské kapitule (*sbor kněží církevní organizace při významném kostele*).

Později Všestudy patřily s částmi k Jeviněvsi, Roudnici a Chvatěrubům. (*čerpáno : úplný místopisný slovník Království českého – autor August Sedláček a V. Kotyška*)

Jasno trochu nastává, když Všestudy asi v roce 1785 patřily k Jeviněvsi, v té době už tedy byly v majetku Chotků, (jelikož Jeviněves vyženil Václav Antoníns Chotek s Marií Terezií ze Scheidlerů) a to až do března 1848, kdy byl schválen Uherským sněmem zákon o zrušení poddanství. Odškodnění šlechtě měl poskytnout stát a stát následně půdu rozprodával zemanům a rolníkům.

Jak většinou víme, několik předcházejících desetiletí bylo bojem, jednáním a vývojem k postupnému rozpadu feudální společnosti (*feudální – společensko výrobní systém, který se ujal a uplatnil po zániku otrokářského řádu, nebo po rozkladu – zániku řádu prvobytně pospolného. Vedoucí složkou feudálního řádu byla šlechta, vlastníci obrovské pozemky, církev a nevolní rolníci, kteří vlastnili výrobní prostředky*) a k nástupu kapitalismu.

V roce 1859 byl císařským patentem uzákoněn živnostenský řád, který zajišťoval všeobecnou svobodu podnikání. Nastalo období kdy vznikalo rolnictvo a soukromé zemědělské hospodaření, které se nevyhnulo ani Všestudům.

Několik zajímavostí z Jednacího protokolu obce v roce 1867:

- Žádost Jana Pokorného o povolení k ožení dne 6.října 1867, (do kasy pro chudé 2 zl.složil)
- Žádost hospodského Ant.Černého o povolení k taneční hudbě (složeny 2 zl.)
- Žádost o vydání domovského listu
- Žádost hospodského Jana Plicky o povolení k taneční hudbě (příspěví 2 zl. pro Ústav chudých)
- Žádost o povolení k zasnoubení p. Jindřich
- Žádost hostinského Josefa Plicky o povolení k taneční hudbě
- Žádost o povolení hospodářské stavby, Čeněk Martinovský

Jména dalších hostinských v roce 1870 : Václav Štrupl, Josef Dvořák, Matěj Dvořák

V roce 1873, žádost Jana Řeháka tovaryše tesařského a Antonína Honce o pracovní knížku.

Ještě se také vedla na Obecním úřadu Kniha trestů, rok 1882, kde bylo jméno a narození, zaměstnání, obecní příslušnost, kdy a který soud určil trest, přečin a doba trestu. Příklad :

(§ 496 – 12 hodin vězení)

(žebrota – 3 dny vězení)

(§ 283 – 1 týden vězení, z toho 2 dny půstu)

(§ 314 – 48 hod. vězení)

(§ 460 – krádež 14 dnů vězení)

(§ 197 – ztráta volebního práva)

Nebo : Ostrýdová Marie 1856 – nádenice , v roce 1926 odsouzena 24 hod. vězení

Ostrýdová Anna 1896 – nádenice, v roce 1918 odsouzena 2 dny vězení

Šály Josef v roce 1927, odsouzen za neuposlechnutí povolávacího rozkazu – Branná záloha - nedbalost, vězení na dobu jednoho týdne zotřeseného jedním tvrdým lůžkem.

Ještě si připomeňme společenskou činnost všestudského rolníka Josefa Nejče, který se stal členem prozatímního založeného výboru Sboru dobrovolných hasičů v roce 1882, kdy obec Veltrusy a Všestudy jako jeden celek pod starostováním nadlesního Jana Melcera tento spolek pro ochranu majetku spoluobčanů založili. Členové ze Všestud tvořili pomocný sbor. Asi z této doby další údaj : obec Všestudy – 37 domů, 264 Čechů místních obyvatel, fara a pošta Veltrusy, hejtmanství Slané, okres Velvary, bývalé panství Jeviněves. (*V.Kotyška*) Asi v tomto období vznikl ve Všestudech statek „Martinovských“, postupně byl největším statkem asi 90.ha a k tomu přiměřené vybavení. Následovalo hospodářství pana Heřmana taktéž s většími pozemky a hospodářským zázemím. Pan Heřman statek prodal asi v r. 1938 Ing. Buriánovi, pražskému staviteli. Další prosperující hospodářství bylo pana Kříže, které bylo v roce 1950 zkonfiskováno. Slušné hospodářství měli i Kleinbergovi. Následoval už menší hospodářský objekt rodiny Nedbalových. U tohoto statku je zajímavé, že byl postupně zřízen ze starého zájezdního hostince, kdy v minulosti četnými vojsky a obchodníky využívaná silnice k vltavskému přivozu vedla v místě, kde jsou dnes vrata do Nedbalovic dvora. Dnešní silnice do Dušníků v té době byla polní cesta. Objekt vzniklého statku se postupně upravoval a zvětšoval. Původně byl ve vlastnictví Františka a Bohumíra Hánla. Sňatkem pana Nedbala s dcerou Fr. Hánla vzniklo hospodářství Nedbal. Bohumír Hánl získal jiný objekt.

Dále už byla řada drobných hospodářů, kterým se říkalo culíkáři, nebo kravičkáři, které však hospodaření neuzivilo nebo velice těžko a tak ještě zastávali jiná řemesla. Jako příklad uvedu pana Jana Slezáka, nebo Tichého, který se také zabýval chmelem a p.Ticháčka – prováděl ševcovství.

(Zde malou poznámku, zedníci, zámečníci, jiná řemesla a pomocní dělníci v té době jezdili za prací do Kralup, Nelahozevse, Veltrus a okolí, ale zedníci i do Prahy na kolech – bicyklech).

V posledním desetiletí 18 století byla vybudována zajímavá a působivá stavba „Červený mlýn“, který ke Všestudům katastrálně patří. Stavba je umístěna na konci dlouhé částečně přerušené osově aleje od veltruského zámku směřující k severu, za Mlýnským potokem se stavídem. Vznikla jako dvoukřídlá jednopatrová stavba s půdorysem písmene L a to v gotizujícím slohu, (*gotizující - uplatňování gotických prvků, odvozeno od názvu GOTIKA – gotický sloh – architektura, vznikla ve Francii, po slohu románském další univerzální sloh evropského středověku. Název vznikl v pozdní renesanci, kdy bylo všechno středověké umění považováno za barbarské a tak byla nazvána podle germánského kmene Gótů. Gotické umění bylo silně ovlivňováno náboženskou ideologií, ale přesto se v něm rozvíjely lidské realistické tendence. Hlavním uměním gotiky byla architektura. Technickými prostředky gotiky jsou lomený oblouk, žebrová křížová klenba a opěrný systém, kdy se vytváří iluze nadpozemského prostoru. Po církevní architektuře se gotika začala uplatňovat i při stavbě měst, měšťanských domů, šlechtických hradů a podobně). Ve věžovitém nástavci v západním rohu budovy byl neogoticky zařízený salonek se štukovou výzdobou. Po roce 1840 byla tato budova rozšířena na podkovovitý půdorys. Na nádvorním průčelí byla zřízena pavlač v gotizujícím slohu a nádvoří bylo z jihovýchodu uzavřeno ohradní zdí a branou. Ani původní část budovy se však nedochovala v neporušeném stavu. Byla odstraněna atika s fiálami, (*fiála - v gotické architektuře ukončující článek. Je to štíhlý čtyřboký jehlan, opatřený na hranách kraby a na vrcholu zakončený křížovou krytkou s poupětem*) probourána nová okna, zničena část původních fasád atd. Červený mlýn prošel totiž několika stavebními i funkčními proměnami. Dvakrát vyhořel, podruhé v roce 1929. Po opravě sloužil za penzion a výletní restauraci, po druhé světové válce byl za několik roků upraven na Domov důchodců.*

Současná budova obecního úřadu býval také statek, ve vlastnictví hospodáře Beneše, ke kterému jezdili na návštěvy a současně u něho pobývali známí čeští malíři, Mikuláš Aleš po kterém v I. patře budovy snad jsou ještě jeho malby. Dalším častým hostem byl malíř Lev Asi na počátku 19. století byla postavena na návsi zvonice, ostatně stojí dodnes a o kus dál křížek k potěše kolemjdoucích.

Ještě pohled do minulosti : V roce 1919 – 1920 byl v obci starostou František Řehák, schvaloval se nedoplatek z roku 1918 492.52,- K. (rakouských) byl převeden na nový účet, schválili zastupitelé Josef Nožička – tajemník, Václav Moravec – př. finanční komise, Antonín Krejza, Boh.Hildebrand, František Špicar, František Ticháček, Ant.Šulc, Boh. Vorlíček, František Král, Josef Slezák. V roce 1921 odstoupil s funkce Fr. Ticháček a nastoupil náhradník Josef Ostrýd (nevím jak dlouho , následuje Fr.Váňa. V roce 1936 byl starostou pan Stanislav Nedbal.

Ve vesnici jsou od doby hodně minulé v provozu dvě hospody, hospoda u Čermáků a u Přemysla. Asi od roku 1890 byl provozován obchod pana Ostrýda – obchodoval se vším, to znamená s potravinami, petrolejem, kolomazí, hřebíky a podobně k tomu měl i kravičku a kousek pole s chmelnicí a ve dvoře sušárnu chmele. Obchod byl funkční ještě v padesátých letech minulého století.

Ze vzpomínek pamětníků, důležitý objekt ve vsi kovárnu, vlastnil pan Votava a jeho následovníkem byl kovář Tůma, který provozoval kovárnu asi do roku 1960.

Obětem I.světové války byl postaven a je udržován pomník. Během II.svět. války a okupace byly Všestudy zemědělskou obcí bez Německé posádky, projížděli jen četníci. Ke konci války byli ve Všestudech ve větším množství ubytováni ruští a polští zajatci se kterými bylo velmi špatně zacházeno. Samozřejmě se to rozkřiklo a místní obyvatelé, ale i obyvatelé z okolních obcí se snažili zajatcům pomoci dodáváním ošacení a podle možností i jídlem.

Po ukončení války v r. 1945 se naproti Všestudům ve veltruském parku usadila Rudá armáda, od „sfingy“ podél aleje měli vojáci postavené hezké barevné chatičky ale také ve velkém počtu sídlili u Vltavy. Důstojníci a zdravotní personál se ubytovali v domech ve Všestudech. Ale to už začíná nová kapitola. Nastalo ustavení Národních výborů a začalo se žít, pro jedny se vším dobrým, pro jiné se vším špatným. To si jistě každý u sebe zhodnotí sám. Chci jen připomenout předsedy MNV Všestudy : p. Moravec, V. Král, J. Pech, Jana Trojanová J. Lorenc, věřím tomu, že každý z nich ve své funkci chtěl pro obec jen to nejlepší, dávali podporu společenským organizacím, ale organizovali i pracovní brigády ve prospěch obce a podporovali sport na vesnici.

Po roce 1989 byl prvním starostou zvolen Jaroslav Honc, následovali Stanislav Nedbal, Václav Smolík, Ing. Eduard Zeman a Ing. arch. Jiří Hánl. Každý z nich se ve svém funkčním období dle možností v dané době podílel na rozvoji obce, na jejím chodu a hospodaření..Výsledek je ten, že obec Všestudy (správou spojena s Dušníky nad Vltavou) svojí čistotou, úpravou, rekonstrukcí veřejného osvětlení, modernizací komunikací a chodníků, úpravou veřejné zeleně, zavedením a rozvodem veřejného vodovodu, zavedením a rozvodem plynu a nakonec i intenzivní přípravou odkanalizování obce je moderní a prosperující obcí.

Všestudy žijí i bohatým kulturním životem. Využívají se tradiční zvyky a obřady, jako pálení čarodějnic, příležitostně i tradiční taneční zábavy, každoroční setkávání sousedů vždy se zajímavým programem, např. promítáním starých fotografií a následnou rozpravou, nebo představování nových projektů sousedního zámeckého areálu Veltrusy.

Sport a činnost kolem něj je v obci tradicí. Samozřejmě se jedná hlavně o fotbal, rád bych vyjmenoval všechny funkcionáře, kteří se u tohoto sportu vystřídali, ale je to nemožné. Proto chci alespoň momentálnímu vedení SK Viktoria Všestudy a všem sportovcům popřát mnoho úspěchů a dát vás do podvědomí veřejnosti.

V tomto volebním období se na práci v obci podílí zvolené sedmičlenné zastupitelstvo ve volbách 2006.

Ing. arch. Jiří Hánl

František Šulc

Hana Pavlínská

Ing. Eduard Zeman

Jaroslava Tůmová

Ing. Luboš Lanc

Věra Váňová

Věestudy – charakteristika : obec poblíž Kralup n/Vlt. a poblíž Vltavy (asi na 14 km toku)

Středočeský kraj

Okres Mělník

Ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Kralupy nad Vltavou

Počet částí 2 (Dušníky nad Vltavou)

Počet obyvatel – plus,minus 330

Pošta a škola Veltrusy

Spojení – autobusové

Katastrální výměra 472 ha

Průměrný věk 43,6 roků

Dle možností zpracoval Karel Morávek

OBČANÉ, TOTO JE PRO VŠECHNA PŘÍŠTÍ VYDÁNÍ VELTRUSKÝCH LISTŮ VAŠE STRÁNKA, NA KTERÉ MŮŽETE VYJÁDŘIT SVOJE NÁZORY, NÁMĚTY, PŘIPOMÍNKY, POCHVALY A KRITIKU K PRÁCI REDAKCE, ZASTUPITELSTVA, STAROSTY A SPOLUOBČANŮ. Pište na adresu, nebo osobně Karel Morávek Alešova 509, 277 46 Veltrusy, nebo e-mail :karel.moravek@tiscali.cz, nebo tel. 607 950 763

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA BUDE 10. 12. 2010

TEST

VÁŽENÍ OBČANÉ, PROVĚŘTE SI SVÉ ZNALOSTI O MĚSTĚ A REGIONU VE KTERÉM ŽIJETE

1. Kolik obyvatel mělo město Veltrusy k 1.1.2010 ?

- 1760
- 1800
- 1862

2. Jaký byl rozpočet města pro rok 2010 ?

- příjmy 27 556 000 výdaje 27 556 000
- příjmy 23 225 000 výdaje 23 225 000
- příjmy 31 440 000 výdaje 31 440 000

3. Kolik názvu ulic mají Veltrusy ?

- 49
- 52
- 36

4. Kolik je ve Veltrusích obchodních míst (veškeré služby) ?

- 52
- 58
- 41

5. Jaké číslo popisné je ve Veltrusích poslední ? (k 1.září)

- 730
- 801
- 773

6. Ve kterém roce byl dokončen silniční obchvat Veltrus, otevřením nového mostu přes Vltavu ?

- 1973
- 1975
- 1976

7. Jaký je průměrný věk obyvatel Veltrus ?

- 38,9 roků
- 40,1
- 37,6

8. Kolik procent českých domácností má připojení k internetu ?

- 15,3 % domácností
- 19,7 % domácností
- 27,2 % domácností

9. Z kolika krajů se skládá ČR ?

- 12 krajů
- 13 krajů
- 14 krajů

10. Ve kterém kraji žije nejvíce obyvatel ?

- Hlavní město Praha
- Moravskoslezský kraj
- Středočeský kraj

ODPOVĚDI NAJDETE NA NĚKTERÉ DALŠÍ STRÁNCE

VÍTE ŽE ve Středočeském kraji byla průměrná hrubá mzda v 1.čtvrtletí 2010 **21.740 Kč, ALE 2/3** zaměstnanců na ni nedosáhne.

Nezaměstnanost k 31.7.2010 **6,99 %** ?

Že nejoblíbenější jméno děvčat narozených v lednu 2010 je TEREZA, ze 4.642 lednových děvčat pojmenována 251 x

2. ANNA - 207 x

3. ELIŠKA - 204 x, následují Karolína, Natálie, Adéla, Kristýna, Barbora, Lucie a Kateřina.

U kluků z počtu 4.817 narozených v lednu 2010 je na prvním místě JAN, pojmenován 284 x

2. JAKUB - 269 X

3. TOMÁŠ - 223 x, následují Lukáš, Filip, Ondřej, Matěj, Vojtěch, David a Adam.

ODPOVĚDI NA VAŠE ZNALOSTI.

1/ 1862 obyvatel

2/ 27 556 000

3/ 49 ulic

4/ 52 obchodních míst a služeb

5/ 773

6/ v roce 1975

7/ 38,9 roků

8/ 27,2 % domácností

9/ ze 14 krajů

10/ Středočeský kraj 1 251 801 obyvatel

NĚKTERÁ PŘÍSLOVÍ

ZTRACENOU HODINU UŽ NIKDY NENAJDEŠ. *Latinské úsloví*

KAŽDÝ SI PŘEJE DLOUHO ŽÍT, ALE NIKDO NECHCE BÝT STARÝ. *Shift*

NĚKTEŘÍ HISTORICI JSOU LIDÉ, KTEŘÍ SE SNAŽÍ PŘEDPOVĚDĚT MINULOST. *Brie*

Milí čtenáři, vraťme se trochu do české hudební minulosti, osvěžme si některé lidové písně a zantujme si velmi líbivé národní písničky.

Naučme je svým dětem a vnoučatům.

V každém dalším vydání VL vám některou lidovou písničku představím.

Mějte radost ze života.

K. M.

3

1. A já pořád, kdo to je Česká

Živě *mf*

A já po - řád kdo to je, kdo to je,
 že nám nedá po - ko - je. *p* A já pořád kdo to tlu - če,
mf a on bednář na o - bru - če, a já po - řád kdo to je,
 kdo to je, že nám ne - dá po - ko - je.

2. A já su synek z Polánky Slovenská

Pochodem *mf*

A já su sy - nek z Po - lán - ky, a já su
crescendo sy - nek z Po - lán - ky, a já si hle - dám ga - lán - ky,
 a já si hle - dám ga - lán - ky.

2. [: A já su cerka z Lidečka, :]
 [: a já si hledám synečka. :]

4. [: A já by sem tam bačoval, :]
 [: hezké děvčátko miloval. :]

3. [: Za stodolenkú za našú, :]
 [: tam by svédčalo salašu. :]

5. [: Vem si ňa, Júro, za ženu, :]
 [: budeš mēt dobrú gazdĕnu. :]

6. [: Ty budeš orať a já síť, :]
 [: budem sa spolem dobre mīt. :]

Čkm. 1408-1.

*

sněhové frézy

Bezstarostná zima

... začíná již teď!

předsezonní
slevy
30-44%



Ariens

TORO

Mountfield

www.mountfield.cz